

Pravá

láska

Podľa úspešného seriálu
z produkcie Disney Channel

EGMONT
Publishing

Original title: El amor verdadero
Copyright C 2015 Disney Enterprises, Inc.
Vydalo nakladateľstvo EGMONT ČR, s.r.o., Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10
v roku 2015 ako svoju 4437. publikáciu
Zodpovedná redaktorka Darina Sládečková
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sadzba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.
Tlač Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.
TS 14. Prvé vydanie
ISBN 978-80-252-3320-7

www.egmont.cz

Kapitola 1

Posadila som sa ku klavíru. Z hlavy som nedokázala vyhnať to video, čo nahrali na You Mix. Nemohla som prestať hrať tú pieseň, ktorú mi raz spieval Leon. Snažila som sa myslieť na iné veci, zabudnúť na tú pesničku, na ten okamih aj na to video.

„Je to minulosť. Zabudni na Leona. Mysli na to, čo máš.“ povedala som si nahlas.

Snažila som sa sústrediť na pieseň, ktorú mi spieval Diego z počítača, aby mi pomohol zaspať. Ale márne! Myšlienky na video a na Leona sa stále vracali.

Prišla sa so mnou porozprávať Angie a potom sa nečakane v špeciálnej hudobnej triede objavil otec. Angie mi chcela niečo povedať. Bola nervózna a urazená. Keď prišiel otec, znervóznela ešte viac. Bola to dosť zvláštna situácia. Angie mi prišla oznámiť, že si potrebuje odpočinúť a že ma domov nepríde učiť. Otec sa zase zastavil v Štúdiu, pretože potreboval, aby ho niekto objal. Tak som ho objala a vrátila som sa k školským povinnostiam. Niečo sa dialo, ale už dávno som pochopila, že pri dospelých je lepšie nesnažiť sa ich pochopiť.

Večer, krátko pred spaním, som vyšla z izby a našla otca, ako sedí v kresle so škatulkou plnou mamičkiných vecí. Prezeral si programy jej predstavení, fotky... Posadila som sa vedľa

neho. Otec sa na mňa pozrel a ukázal mi mamičkinu fotku, ktorú držal v rukách.

„Podobáš sa na ňu čoraz viac,“ povedal mi a bolo zrejmé, že mu chýba.

„Nikdy nebudem taká pekná ako mamička,“ odporovala som s úsmevom.

„To už si. Dokonca krajšia...“

„Pretože sa ponášam aj na teba,“ povedala som mu a dala som mu velikánsky bozk. „Aj mne pomáha prezerať si mamičkine veci, keď som smutná,“ dodala som.

„Potreboval som ich vidieť. Každá fotka prináša so sebou prekrásnu spomienku. Bolo nám spolu tak dobre! Tvoja matka bola jediná žena, s ktorou som bol naozaj šťastný,“ zdôveril sa mi a neprestával sa dívať na fotku.

„Som si istá, že ešte stretneš ženu, ku ktorej budeš cítiť to isté,“ chlácholila som ho povzbudzujúco.

Otca mrzela tá Esmeraldina zrada. Bude

preňho ťažké, aby zase niekomu uveril. Esmeralda nás podviedla všetkých.

„Otvorili sme jej svoje srdcia a ona nám vedome klamala! To ona by sa mala cítiť hrozne za to, že nás celý čas vodila za nos. Že sa vydávala za niekoho iného. Ten, kto urobí niečo také, nemôže sám sebe odpustiť. Ty i my všetci v tomto dome sme jej dali jedine lásku. A nemáme sa za čo ospravedlňovať.“

Otec bol za moje slová vďačný a sľúbil mi, že sa nenechá znechutiť tým, čo sa stalo s Esmeraldou.

Potrebovala som, aby bol v poriadku. Musel urobiť krok dopredu. Bola som si istá, že čoskoro na všetko zabudne. Trochu som mu to závidela. Nebola som taká silná ako on. Ešte stále sa mi nepodarilo prestať myslieť na Leona!

Všetko som si zapisovala do denníka, keď mi zazvonil mobil. Bol to Diego.

„Stav sa, že uhádnem, čo si robila!“ povedal sebaisto. „Myslela si na mňa! Uhádol som?“

Zatvorila som denník a pokúsila som sa zmeniť tému. Vyhla som sa odpovedi.

„Volám len preto, aby som počul tvoj hlas a povedal ti, že ťa ľúbim,“ povedal nežne, „miluješ ma?“

„Samozrejme, ale na takéto veci sa nepýta...“ odpovedala som trochu neochotne a snažila som sa vymyslieť nejakú výhovorku, aby som mohla hovor ukončiť: „Každú chvíľu ma zavolajú na večeru. Uvidíme sa zajtra v Štúdiu.“

„Počkaj! Viem, že sa nemôžem domáhať tvojej lásky, ale nepovedala si mi, či som uhádol, alebo nie. Myslela si na mňa?“

„Svojím spôsobom áno... Myslela som na teba,“ odpovedala som mu a snažila som sa čo najmenej klamať.

„Myslela si na môj úsmev, na to, aký som fešák, na môj talent...“ vtipkoval.

„Na jeden hovor je toho tvojho ega až priveľa. Uvidíme sa zajtra,“ odpovedala som a vypla mobil.

Na druhý deň na hodine tanca Gregorio zadal cvičenie v pároch. Diego a ja sme sa na seba pozreli a mysleli si, že budeme pracovať spolu. Gregorio nás rozdelil do dvojíc a došlo na to najhoršie. Bola som v páre s Leonom!

„A aby bolo každému jasné, dvojice sú utvorené a nikto ich nemôže meniť! Pusťte sa hneď do práce,“ povedal Gregorio, keď zistil, že niektorí nie sú s výberom partnera celkom spokojní.

Diego si všimol moju kyslú tvár a prišiel za mnou, aby ma uchlácholil.

„Buď pokojná, o nič nejde. Je to len tanečné cvičenie. Verím nám,“ povedal mi sebavedome.

Usmiala som sa a bola som mu za to jeho gesto vďačná. Tancovať s Leonom ma v skutočnosti dosť znepokojovalo.

Neskôr sa ku mne pritočila Ludmila. Bolo očividné, že má niečo za lubom. Bez veľkého vysvetľovania mi ukázala scénu na tablete. Bo-

lo to video, ktoré sama nakrútila. Leon sa v ňom bozkával s Larou! Mrzelo ma, že vidím ich bozk, ale snažila som sa, aby som to nedávala najavo. Ludmila tvrdila, že to zaznamenala len preto, aby som sa pre Leona prestala trápiť.

„Nepotrebujem tvoju pomoc, aby som bola šťastná. Rovnako ako nepotrebujem vedieť nič o Leonovi. Chodím s Diegom. Milujem ho a on miluje mňa!“ vyhlásila som. „Leon je moja minulosť, minulosť, ktorá sa navždy skončila... Takže ak si sa mi snažila ublížiť, Ludmila, nepodarilo sa ti to. Naopak, teší ma, že Leon je taký šťastný ako ja,“ dodala som odmerane.

Dievčatá sa na Ludmilu veľmi nahnevali. Snažili sa ma podporiť, nechceli, aby som bola smutná.

„Si v poriadku?“ opýtala sa Francesca.

„Áno! Neviem, prečo by som nemala byť. Čo som povedala Ludmile, je pravda. Leon je minulosť. Už ma nezaujíma, čo robí alebo nerobí. Chodí s Larou a ja s Diegom.“

A ďalej som sa už o tom nechcela baviť. Poprosila som Francescu a Camilu, aby sa predomnou už radšej o Leonovi nerozprávali.

Vrátila som sa k svojim povinnostiam a keď som šla po chodbe Štúdia, videla som Diega, ako vchádza do technickej miestnosti, kde sa skladovali čistiace prostriedky. Šla som za ním a keď som otvorila dvere... Videla som tu najneuveriteľnejšiu vec na svete! Ludmila a Diego sa tam objímali. Schovaní, aby ich nikto nevidel.

„Nie, tomu nemôžem uveriť!“ povedala som nahlas. Nechcela som sa nervovo zrútiť.

„Violetta, počkaj!“ vykrikol Diego a snažil sa ma zadržať.

Ale ja som rýchlo odišla, nechcela som nič počuť. Kráčala som rýchlo, v šoku, až som natrafila na Francescu. Nedokázala som reagovať. Bola som zúfalá. Francesca si všimla, v akom som stave, a myslela si, že ma tak zobralo to video s Leonom a Larou. Ale kdeže.

„Práve som ich spolu nachytala v technickej miestnosti!“ vyjachtala som.

Viac som jej nezvládla objasniť, pretože sa prihnal Diego a snažil sa mi všetko vysvetliť. Vôbec som mu nedala šancu vysvetliť to. Francesca ma hneď začala brániť.

„Nikdy si sa mi nepáčil! Vedela som, že skôr či neskôr Violette ublížiš!“ vyhlásila Francesca.

„Nič o mne nevieš!“ vykrikol Diego a nahnevane odišiel.

Neskôr sa zastavil u nás doma. Bola som veľmi smutná, ale súhlasila som, že si ho vypočujem.

„Musíš mi veriť... Nič som neurobil. Ludmila to mala všetko naplánované.“

„Videla som ťa, ako vchádzaš do tej miestnosti, Diego. Mal si s ňou schôdzku,“ povedala som neoblomne.

„Áno, šiel som okolo a počul som ju volať o pomoc. Vošiel som, aby som jej pomohol! Prisahám, že ma objala bezdôvodne. Vravím

ti pravdu, Vio. Prosím ťa, musíš mi veriť,“ chrľil zo seba výhovorky.

„Dobre, vypočula som ťa. Teraz potrebujem byť sama... Prosím, choď preč.“

Diego rešpektoval moje rozhodnutie a ustúpil. Spomenula som si na Leonovo upozornenie, ako mi vrel, že Diego a Ludmila spoločne niečo kujú, že sa poznajú... ale nie... Toto nie je možné, nemohla som tomu uveriť, hoci som ich videla v objatí.

„Idem... ale chcem, aby si vedela, že ťa milujem a že by som ti nikdy neublížil.“

Diego odišiel. V obývačke sa objavil Federico, povedal, že počul našu hádku, a poznal, že Diego mi možno povedal pravdu. A potom mi rozprával, že počul Ludmilu, ako rozpráva Leonovi, že sa zblíži s Diegom, aby nás rozoštvala. Možno naozaj za všetko môže len Ludmila! To ona mi ukázala to video. Ludmila bola schopná čohokoľvek, len aby ma videla trpieť.

Večer som nedokázala nemyslieť na Diega. Znova som si čítala svoj denník, zaváhala som a rozhodla som sa, že mu zatelefonujem.

„Volám, aby som sa ti ospravedlnila. Bola som na teba tvrdá. Ale tak veľmi sa ma to dotklo, keď som ťa videla, ako sa objímaš s Ludmilou, že... Nedokázala som racionálne myslieť a povedala som veci, ktoré... nie sú pravda.“

„Chápem ťa. Nemusíš sa ospravedlňovať. Úplne mi stačí, že mi veríš.“

Udobrili sme sa. Rozhodla som sa mu veriť. Vôbec ma neprekvapovalo, že Ludmila niečo tajne kula, aby nás rozhnevala. Rozlúčili sme sa uzmiernení.

„Nikdy nezabudni, ako veľmi ťa ľúbim,“ povedal prv, než zavesil.

Vypla som mobil, ale bola som nervózna. Federico prišiel ku mne do izby, aby zistil, ako mi je.

„Nepýtaj sa ma prečo, pretože to neviem. Ale mám pocit, že Diego nie je ku mne úplne úprimný,“ povedala som mu nepokojne.

„Ak ti to pomôže, dnes som ho videl na námestí, ako sa rozpráva s Ludmilou... a dost jasne som počul, ako jej vraví, že nič, čo by urobila, vás nerozdelí. Diego ťa miluje a je odhodlaný ochraňovať teba aj vašu lásku, Vio.“

Federicovi sa nepodarilo zbaviť ma úzkosti, ktorá ma dusila. Niečo v Diegovom správaní vyvolávalo vo mne pochyby. Tento pocit je príšerný. Nedôvera je strašná!

Na druhý deň sa začali diať prekvapenia už od skorého rána. Angie sa objavila na raňajkách so správou, že doma ma už nebude učiť! Rázne som protestovala. Nechápala som, čo ju k tomuto rozhodnutiu viedlo. Otec Angino želanie rešpektoval a mne neostávala iná možnosť, ako sa s tým zmieriť. Angie sa domnieva, že na každý predmet potrebujem iného učiteľa. Zároveň sľúbila, že ma neopustí. Je predsa moja teta a vždy budeme spolu.

Neskôr som sa s ňou pokúsila porozprávať bez svedkov v Štúdiu, ale márne. Bola som

presvedčená, že mi Angie tají pravý dôvod svojho rozhodnutia, ale nepodarilo sa mi ju presvedčiť, aby mi ho prezradila.

Potom som natrafila na Ludmilu. Rozhodla som sa, že sa s ňou porozprávam. Chcela som s ňou konečne zúčtovať a prekaziť jej zlé úmysly.

„Ako dlho ešte budeš v tomto všetkom pokračovať? Prečo mi chceš ublížiť? Nechápeš, že aj keď to urobíš, nikdy ma nenahradíš? Viem, že si nalákala Diega, aby vošiel do tej miestnosti. Viem, že sa s ním chceš zblížiť, aby si ma ranila, a že...“

„To je úžasné! Vážne si myslíš, že sa snažím zblížiť s Diegom, aby som ti ublížila? Ach, Violetta, občas ma prekvapuje, aká si naivná,“ povedala posmešne. A bez ďalšieho slova odišla.

Ludmila ma donútila, aby som o tom premýšľala. Uvidel ma Maxi, prišiel ku mne a naznačil, že Ludmila a Diego možno spolu niečo tajne pripravujú. Znervózňovalo ma, že o Die-

govi pochybujem. Cítila som sa čoraz viac zmätená. Už som nevedela, čo si mám myslieť.

Leon sa chcel so mnou rozprávať. Poznamenal, že vie, že som videla video, ako sa bozkáva s Larou na motokárskej dráhe. Snažila som sa rozhovoru vyhnúť. Leon sa mi nemusel spovedať z toho, čo robí so svojím dievčaťom.

„Leon, prosím ťa... Lara je tvoje dievča a mne nevadí vidieť ťa s ňou. Ja tiež s niekým chodím. Už je načas, aby nás tieto veci netrápili.“

„Myslíš si, že si môžeme zvoliť, čo nás nebude trápiť? S tebou to ani nepohne, keď ma vidíš s Larou?“ spýtal sa a dlho sa mi díval do očí.

Automaticky som zmenila tému a začala som rozprávať o našom nácviku na Gregoriovu hodinu. Museli sme si naplánovať skúšky a dať sa do práce. Dohodli sme sa a potom sme sa rozlúčili. Ale prv než som odišla, neudržala som sa a spýtala sa:

„Ty si si vždy myslel, že Diego a Ludmila nie-

čo taja, však? Povedal si mi, že si ich viackrát videl spolu a...“

„Áno, prečo? Stalo sa niečo? Čo ti urobili? Zistila si, že v ich vzťahu je niečo zvláštne?“

„Nie. Federico mi vravel, že počul, ako ti Ludmila vraví, že sa zblíži s Diegom, aby ma ranila. Potom si ich videl spolu a...“

„Vravel som ti, že niečo taja, a ty si mi nechcela veriť! Diego nie je dobrý človek. Drž sa od neho ďalej. Ublíži ti.“

„Dobre, Leon! Nevieam, prečo som sa ťa pýtala. Žiarliš na Diega a vždy ho budeš predo mnou ohovárať. Vieš čo? Môžem sa dívať, ako sa bozkávaš s Larou, a nič necítiť, pretože už som na teba zabudla. Ale ty nechceš, aby som bola šťastná. Si sebec. Aj keď to poprieš, stále na mňa myslíš. Zmier sa s tým, medzi nami je koniec!“

Odišla som a už som nechcela nič viac vedieť. Kráčala som po ulici. V hlave sa mi na striedačku objavovali obrazy Diega, Leona a Ludmily... Jediné, čo som potrebovala, bolo

spievať, spievať nahlas! Len to ma dokázalo upokojiť. Premýšľala som o tom, keď vtom niekto zakričal moje meno. Bola to Lara. Vola-la na mňa a bežala ku mne. Zastavila som sa, aby som na ňu počkala, bolo zrejmé, že sa chce so mnou rozprávať, a bola dosť priama:

„Ubezpečujem ťa, že som sa celý čas snažila nevidieť v tebe súperku, snažila som sa vcítiť do tvojej situácie a pochopiť ju. Ale ďalej už nemôžem! Už mám toho dosť!“

„Nerozumiem...“ zajachtala som začudovane.

„Rozumieš mi veľmi dobre! Práve som počula, ako sa hádaš s Leonom.“

„No a čo?“ opýtala som sa nechápavo.

„Tebe to nedochádza? Keď naňho kričíš, aby na teba zabudol, len mu tým dokazuješ, ako ti na ňom záleží!“

„Lara...“ povedala som a snažila som sa byť milá.

„Neprišla som s tebou diskutovať. Prišla

som len preto, aby si si ma vypočula. Nedovoliím, aby sa pre teba Leon viac tráпил. Drž sa od neho dosť ďaleko, lebo si to s tebou vybavím!“ vyhlásila. „Nedovoliím, aby si Leonovi ubližovala! Nechaj ho na pokoji, Violetta!“ dodala.

Nevedela som, čo povedať, a vtom prišiel Leon. Dosť ho prekvapilo, čo videl, a chcel rýchlo zasiahnuť.

„Lara sa prišla so mnou porozprávať, pretože nechce, aby som ti ubližovala... Ale o tomto by sa mala porozprávať skôr s tebou,“ povedala som odmerane a uvážlivo.

„So mnou?“ čudoval sa.

„Zdá sa, že na náš vzťah nemôžeš zabudnúť, a ona sa bojí, že ťa stratí. To ty jej musíš ukázať, že medzi nami je koniec.“

Prečítala som túto smiešnu konverzáciu a šla som preč. Vadilo mi, že medzi nimi dvoma stojím. Takéto nedorozumenie ubližovalo nám všetkým. Aj keď som vedela, čo sa odohráva v mojom srdci... A Leon tiež.

